

Pál üzleti tanácsadása

Üzlettel, vállalkozással kapcsolatos fejtágítók gyakran foglalkoznak azzal, hogy megtakarításaiból senki sem gazdagodott meg. Erről tanúskodik a Szentírás is, ahol a talentumokat kiosztotta az uraság. Aki elásta, gondosan őrizte, az nem volt gazdája tetszésére és még azt is elvette tőle, amit eredetileg rábízott. A talentumok alatt érthetünk bármit, amit kaptunk. Tehetséget, készségeket, javakat, pénzt, erőforrásokat, tudományt, időt!

A pénz világában is él az a mondás, hogy a pénz megfelelő kiadása generálja a bevételeket. Ezt én is vallom. Ha csak szétszórjuk a pénzünket, abból nem lesz nagy gazdagság. Ha jó helyre tesszük, akkor esetleg nem is onnan, de valamiért máshonnan jön a pénz. De van egy másik kedvenc megállapításom. Amikor szert tesz valami különleges dologra az ember (legyünk pontosak: kap), valamiért örömet okoz neki, ha osztogatja, akivel csak találkozik. Meglepő módon, ennek ellenére növekszik ebben a gazdagságban.

Befektetésekben gondolkodva többnyire pénz, javak merülnek fel. De természetbeni javaink: tehetségünk, tudásunk, szeretetünk, áldozatunk, megbocsátásunk ritkán jönnek szóba. Legritkábban azonban legtöbbünk legnagyobb értéke: saját magunk! Ki gondolna magára, mint befektetésre, akit megforgatni, elajándékozni vagyunk hivatottak és érdemesek? Milyen hozamok lehetnek saját magunk befektetéséből, ha apró, cseprő javaink is mit képesek termelni életünkben, ha jó szándékkal és bölcsen használjuk őket, szeretetben és alázatban?

Olvassuk Pál szavait figyelmesen ezzel kapcsolatban:

Azt mondom ugyanis: Aki szűken vet, szűken is arat; s aki bőven vet, bőven arat. Mindenki elhatározásának megfelelően adjon, ne kelleniül vagy kényszerűségből, mert Isten a jókedvű adakozót szereti. Isten elég hatalmas ahhoz, hogy bőven megadjon nektek minden adományt, hogy mindig és minden tekintetben bőven ellátva készen legyetek minden jótetre. Az Írásban ezt olvassuk: Osztogat, adakozik a szegénynek, és jósága mindvégig megmarad. Aki pedig magot ad a magvetőnek és kenyeret táplálékul, megsokasítja vetéseket, és megszorítja jótékonyaságokat gyümölcsét, hogy mindig gazdagon teljék nektek mindenféle adakozásra. Ez a mi közvetítésünkkel másokból hálát vált ki Isten iránt. Mert, ha ebbe a szent szolgálatba bekapcsolódunk, azzal nemcsak a szentek szükségletét elégítjük ki, hanem Isten iránt is őszinte hála iránt. Ha tehát kitartotok a jótékonykodásban, Istent magasztalják érte, mivel készségesen vallomást tettetek Krisztus evangéliumáról, és bőkezűségetekkel kifejezésre juttattátok a velük és a többiekkel való közösséget. Imádkoznak is majd értetek, és vágyódnak utánatok abban a tudatban, hogy Isten kegyelme bőségesen kiáradt rátok. Hála legyen Istennek, kimondhatatlan ajándékáért!

2Kor 9. 6-15.

Templomlépcső, 2022. október